

ELLİ YIL ÖNCEKİ GAZİANTEP'TE GELİN VE DAMAT

Kürşat M. KORKMAZ

(Baş tarafı 42. sayda)

Şu dağın ardına duman mı durdu

Papucun içine yılan mı girdi

Emmi uşağına kıran mı girdi

Ağlama kız gelin yazın bu imiş.

Şu dağın ardına ekerler küncü

Erkekler biçerler severler genci

Yar bize göndermiş ayva turuncu

Ağlama kız gelin yazın bu imiş.

Elinin kınası çamurdan mıdır

Gözünün sürmesi kömürden midir

Ananın yüreği demirden midir

Ağlama kız gelin yazın bu imiş.

Yüküne attılar pullu cicimi

Boynuna taktılar yağlı sicimi

Gelin ağlatmayın nazlı bacımı

Ağlama kız gelin yazın bu imiş.

Şu dağın ardında bir taş olaydım

Gelene gedene gardaş olaydım

Bacısı güzele yoldaş olaydım

Ağlama kız gelin yazın bu imiş.

Kadınlar hep bir ağızdan “maşallah, maşallah; hayırlı olur inşallah” diyerek zılgıt atarlar, maniler, türküler söylerlerdi.

Bütün kızlar tek tek ya da gruplar halinde oyuna kalkarlardı. Gecenin geç vaktinde misafirler hediyelerini vererek evlerine giderlerdi. Kızın çok samimi olduğu iki-üç arkadaşı son geceyi birlikte geçirmek için kız evinde kalırlardı. Gelin kına gecesi arkadaşlarına veda etmiş olurdu.

Ayrılmadan önce herkes gelini “hayırlı olsun, sonu devletli olsun” gibi sözlerle kutlardı. Kız anası “appisi başına, darısı başına” diye karşılık verirdi.

Yemeklerin, tatlı ve meyvelerin yenilip, meşrubatların içilerek çeşitli eğlencelerin düzenlendiği, yukarıda da bahsettiğimiz gibi bir çok âdetlerin gü-

nümüzde de uygulandığı kına gecelerinin toplumumuzdaki en belirgin fonksiyonu yeni evliliklere zemin hazırlamasıdır. Böyle gecelerde oğlan anaları kızlara bakarak gelin adayını tespit ederlerdi.

Eskiden düğün günü sabahleyin her iki tarafta hazırlıklar başlardı. Oğlan evinde bir yemekçi tutulurdu. Mevsim yaz ise patlıcan doğrama, pilav, kış ise kabaklama ve pilav en yaygın düğün yemeğiydi. Yemekler yendikten sonra hatırı sayılan ve sevilen kadınlardan gelini getirmek için onbeş-yirmi kişilik bir topluluk oluşurdu. Bu gruba kaynana asla katılmazdı. Kayınbaba ve yaşlı bir kaç erkek de gelinciye iştirak ederdi. Faytonlarla gelin almaya giden bu insanlara kız evinde son derece hürmetle ikramlar yapılırdı. Önceden belirlenen amca veya dayı yolu verilirdi. Bunu alan kişi üzerine biraz da kendi para koyarak yeni evlilere bir hediye alırdı. Bazen bu husustaki yetkili kişi “aldım ve tekrar bağışladım” diye jest yapardı. Son yıllarda amca veya dayı yolu tamamiyle ortadan kalkmıştır. Gelin tam olarak hazırlanmış ve herhangi bir problem yoksa yengeleri ile birlikte bir faytona bindirilir, diğerlerine gelinci gelenler binerek yola çıkılırdı.

Kız baba evinde son defa yemek yerd. Yemek istemeyen kızlar zorlanırdı. Bu son yemek “artık bu evden rızkın kesildi, gittiğin yerde geçimsizlik çıkarıp da geri döneyim deme” anlamındaydı. Gelin anne, baba ve büyüğlerin ellerini öperek göz yaşlarıyla evinden ayrılırdı.

İki yenge ile birlikte oğlan evine gelen gelin oradaki kalabalık tarafından kapıda karşılanırdı. Gelin içeriye girme-

den önce kapıya konan porselen tabak veya kahve fincanını ayağıyla kırar ki başına bir uğursuzluk gelmesin. İç avluda kaynananın elini öperdi. Kaynana da önceden hazırladığı şeker, fıstık ve bozuk parayı evimize bolluk bereket gelsin niyetiyle gelinin başı üzerinden serpelerdi. Ağzımız tatlı olsun diye geline bir de şeker yedirirdi. Yukarıya çıkan gelin bir müddet kibleye dönmüş vaziyette ayakta bekletilirdi. Sanırım bu bekletiş ile "amacımıza ulaştık; sana şükürler olsun Tanrım" demek istenirdi. Çalgıcılar gelin övme havasıyla ve çeşitli türkü ve ezgilerle halkı coşturup bahşişler toplarlardı, daha çok şu türküler söylenirdi:

*Süt içtim dilim yandı amanın ammanın
Bahçemde kilim yandı kız sana kurnanım
Keşke kilim yanaydı amanın ammanın
Döküldü gülüm yandı kız sana hayranım.*

*Mendilim deste deste
Derdinden oldum hasta
Annem beni vermezse
Mevlamdan beni iste*

*Gülüm nolmuş, nolmuş, nolmuş
Yar saraya katip olmuş*

Bu eğlenceler coşkulu bir şekilde akşama kadar devam ederdi. Hava kararkirken kadınlar evlerine giderdi. Akşam namazından sonra erkekler düğün evine gelirdi.

Sıra güveyi donatmaya gelmiştir. Ama güveyi meydanda yok, komşulardan birinin evine saklanan damat bir kaç kişi tarafından aranıp bulunur ve davetlilerin ortasındaki bir iskemleye oturtulurdu. Yere bir kilim açılır, bir bohça içinde getirilen elbiseler sağdıç tarafından damada giydirilirdi. Sesi güzel birisi gazel veya maya söylerdi. Aralarda yahlar basılır, zilgıtlar çalınırdı. Bir gazel örneği:

*Gel saba gel bu gece azmi nigar eyleyelim
Ravzai pâke varıp anda karar eyleyelim*

*Ruzi şep durmayalım geçti gûzar eyleyelim,
Gel kalender olalım terki diyar eyleyelim*

*Gel muhalibi hareket eyleme badı seher
Belki tesir ola yare bu feryadı seher*

*Ruzi şeb durmayalım geçti rûzgar eyleyelim
Gel kalender olalım terki diyar eyleyelim*

Elbiselerini giyen damat babasının elini öper babası da onun cebine para sokardı. Diğer büyüklerin ellerini öper ve misafirlerle tek tek elleşir, herkes hayırlı olsun diye güveyi kutlardı.

Damat giyinmiş ve yatsı namazı ezanı yaklaşmıştır. Damadın sağında sağdıç solunda samimi bir arkadaşı koluna girerek camiye gitmek için evden çıkılırdı. Grubun önündeki damadın iki tarafında daha önce bir harattan kiralanmış üç ayaklı sehpa şeklinde olan, adına "mum ağacı" veya "mumdanlılık" denilen şamdanı varsa damadın yeğeni, yoksa komşu çocukları taşırlardı. Mumdanlıklarda tek ve büyükçe birer mum ile biraz arkada lüküs yanardı. Yolda camiye kadar okuyucu hocalar ilahi, gazel ve kasideler söylerlerdi. Söylenenleri bilenler buna iştirak edebilirlerdi. Güveyi camide cemaatle birlikte namaz kıları. Namazın bitiminde imam farkına varmazsa cemaatten biri "güveyi var" diye imama hatırlatırdı. İmam birçok duadan sonra nikahı tecdit yaptırırdı. Damat imamın elini öper ve camiden çıkılırdı. Yine yol boyunca gazeller ve ilahiler söylenirdi. İşte bunlardan bazı örnekler:

İLAHİ

*Mecnun sever Leyla'yı
Ben severim Mevla'yı
Kan ağlayı ağlayı
Dergahına gelmişem
Bali hayran olmuşam
Ya Mevlam, ya Allah, ya Mevla hu.*

*Neyledimse eyledim
Döndüm töbe eyledim
Çok hatalar işledim
Dergahına gelmişim
Bali hayran olmuşum
Ya Mevlam, ya Allah, ya Mevla hu.*

*Sürmelemiş gözünü
Hakka vermiş özünü
Muhammed'in yüzünü
Göster Allah'ım bana
Ya Mevlam, ya Allah, ya Mevla hu.*

*Rahmet suyuna girdim
Elimi yüzüme sürdüm
Cümle günahım bildim
Dergahına gelmişem
Bali hayran olmuşum
Ya Mevlam, ya Allah, ya Mevla hu*

GAZEL

*Sanki terki edepden kuyi mahbubu Hudadır bu
Nazargahi ilahidir makamı Mstafu'dır bu.*

*Habibi Kibriyanın habegah-i fazilette
Tefevvi arşi gerdevi Habibi Kibriyadır bu.
Felek da mahilü babın selamın sine çâkidir,
Onun kandilidir hurmet layı nuru ziyadır bu.*

*Bu kahim pertevinden oldu dil vücudi adım zail
Demadan aşdı mevcudat-u çeşm-i tuyidadır bu.*

*Mûraati edep şartıyla gir Nabi bu dergaha
Letafın kudse yandır husegâhi embiyadır bu.*

GAZEL

*Sana lisan verdimse
Yak da kebab et mi dedim
Ayak altına alda
Misli turap et mi dedim
Aman, aman, aman.*

İLAHI

*Sen neden gülşende eylersin nida
Yandırdın derunum bülbülden şeyda
Sen de mi olmuşsun yarından cüda
Bülbül seherlerde niçin ağlarsın
Şu garip gönlümlü niçin dağlarsın.*

*Sen de aşıksın o güzel yâre
Cenani vahdette kalan biçâre
Ahu esrarı olan demez ağyare.
Bülbül seherlerde niçin ağlarsın
Şu garip gönlümlü niçin dağlarsın.*

Topluca eve gelinir, kayınbaba bir müddet damat için hazırlanan kolçaklı sandalyede oturduktan sonra yerini oğluna terkederdi. Buna "köşke oturma" veya "köşke çıkma" denirdi. Bununla il-

gili Gaziantep'te "oğlunun köşküne oturasın" şeklinde yaygın bir ifade vardır. İlk etapta sanki bir beddua gibi söylenen bu sözün arkasında oğlunun mürüvvetini göresin anlamı saklıdır. Köşke oturmada damada, "bundan sonra sen de bir aile reisi oldun, sorumluluklarını asla unutma, baban gibi çalışkan, dürüst ve işlerinde ciddi ol" mesajı verilir.

Bir müddet çalgı ve eğlenceden uzak sohbet edilirdi. Sağdıç ve arkadaşları damadı gerdek odasına götürürlerdi. Bu esnada sağdıç ve damada vururlar ve arkadan iğne batırırlardı. Sağdıç "durun, abdesti bozulur" diyerek diğerlerini engellemeye çalışır ve damadı kapıdan içeri kaçırmırdı. Vurma ve iğne batırma-daki amaç "bundan sonraki hayatında dikkatli ol, çünkü sorumsuzluğun ve dikkatsizliğin sonucunda hayatında öyle acılarla karşılaşsın ki bu acı onların yanında hiç kalır" uyarısını yapmaktı. Bununla birlikte gerdek gecesinde damadın heyecanlanma sonucunda başarısızlığı engellenmek istenirdi.

Gerdek odasına girdikten sonra hazır olan seccadenin üzerinde damat ve gelin ikiye rekât namaz kılarlardı. Damat misafirlere şeker ikram etmek için tekrar dışarı çıkardı. Hocalar ilahi ve koşmalar söyleyerek yarı manevî eğlenceye devam edilirdi. Kadınlar da başka bir odada eğlenirler ve gecenin ilerleyen saatlerinde misafirler evlerine dağılırdı. Damat ile gelin, gerdek odasında yan yana veya karşı karşıya otururlardı. Daha önce karşılıklı konuşmadıkları için bir taraftan fındık, fıstık gibi çerezlerden yiyecek sohbet ederlerdi. Sohbetin konusunu, damadın kendini tanıtmaması, nelerden hoşlanıp nelerden hoşlanmadığı ve bundan sonraki hayat için gelinden istekleri teşkil ederdi. Gelin haliyle ürkek ve sıkılgan davranırdı. Tek kelimelik kısa cevaplar verirdi. Kurbanlık koyun gibi olmayıp yerine göre belli bir tavır da

ortaya koyardı. Bu sohbetle damat hem ilerisi için kesin kurallarını belirtmiş ve hem de odanın atmosferini değiştirmiş olurdu. Artık gelin ile dünya evine girebilirdi. Her ikisi de mutluluğa hazır. Damat gelinle ilişkiye girdikten sonra kanlı bez yengelere teslim edilirdi. Bu bez ile gelinin kız olduğu tescillenirdi. Bazı aileler bunu ilan etmek için silah dahi sıkarlardı.

Gaziantep'te zıfaf gecesiyle ilgili şöyle bir şey anlatılır: Çok eskiden damadın biri gerdeğe girerken beraberinde bir kedi getirmiş. Geline hiç bir şey söylemeden kediyi bacaklarından iki parçaya ayırmış. Niyeti henüz işin başında gelinin gözünü korkutmakmış. Bundan dolayı yörede "pisik bacağı ayırma" tabiri oldukça yaygındır.

Yenge bulundurma işi artık tamamen sona erdi. Eskiden gelin ve damat zamanımıza göre daha bilinçsiz olurlardı. Cinsel konuları konuşmak hem ayıp hem de günah sayılırdı. Yengenin görevi gelinin kız olduğuna adeta şahitlik etmek ve bir de o gece olabilecek herhangi bir kanama veya diğer problemlerde geline yardımcı olmaktı. Çünkü bakirelik Türkiye'nin hemen her yerinde ve Gaziantep'te çok üzerinde durulan bir husustur. Gelinin o gece kız çıkması onun toplum kurallarına önem verdiğini ortaya koymaktadır. Böylelikle gelin ailesinin şerefini kurtarmış olur. Bazı yeni evlilerde bu yüzden hemen boşanmalar meydana gelmektedir.

Sağdıç sabahleyin erkenden gelir ve damadı hamama götürürdü. Hamam dönüşü katmerciden "katmer" alınır. Ailenin hepsi bu katmerden "ağzımızın tadı, geçimimiz hep böyle olsun" anlamında yerlerdi. Komşulara ve gelinin baba evine memnuniyetlerini belirtmek için katmer gönderilirdi.

Düğünden sekiz, on gün sonra karışıklı davetler başlardı. Bunlardan kız

evinin kendi akrabalarını ve damadın ailesini yemeğe çağırmasına "el öpme" daveti denirdi. Misafirlere yapılışı zor, lezzetli güzel yemekler, tatlılar, meyveler ve çerezler ikram edilirdi. Kızın annesi bu davette yeni evlilere veya sadece damadına kıymetli bir hediye verirdi. Bu davetin hemen ardında erkek tarafı da bir davet hazırlığına başlar ki buna da "köşk altı" daveti adı verilirdi. El öpme de olduğu gibi kız ve damadın bütün akrabaları bu yemeğe çağırılırdı. Kız evindeki yemeklerden aşağı kalmamak için beş altı çeşit yemek ve sini sini baklavalar ikram edilirdi. Aksi taktirde kızın kadın akrabaları "bee anam o nasıl yemekti, evlerine de sıçan düşse başı yarılır" gibi dedi - kodaya başlardı. Misafirlere memnun etmek için bütün imkanları seferber edilirdi. Varlıklı kimseler bunun gibi davetlere hediyelerle gelirlerdi. El öpme ve köşk altı davetleri zamanımızda da kısmen devam etmektedir.

Bu davetlerdeki asıl amaç iki tarafın aile akrabalarının tanışmasını ve kaynaşmasını sağlamaktır. Gelin ve damat yeni akrabalarının büyüklerini yakinen tanıyarak gelecekte onlara karşı saygı ve hürmette bir kusur işlemezlerdi. Bunun dışında damada "haydi bakalım sen de bir yuvaya sahip oldun, sorumluluklarının farkına var ve işine dört elle sarıl" uyarısı sohbetler esnasında sık sık ima edilirdi.

SONUÇ

İnsanoğlu yaratılış gereği sosyal bir varlıktır. Diğer insanlarla birlikte yaşamak, beğenilmek, ilgi görmek ve ilgi göstermek, sevmek ve sevilmek gibi kaçınılmaz ihtiyaçlara sahiptir. Herkes ömrü boyunca bir defa dahi olsa, özellikli, önemli ve öncelikli kişi olmak ister. Sünnet, nişan, düğün gibi geleneksel törenlerimiz bu isteği çok iyi karşılamaktadır, çünkü tören süresince gelin ve damadın

bir dediği iki olmaz. Kral ve kraliçe gibi herkesin gıpta ile baktığı ayrıcalıklı kişiler olurlar.

Gelenekler ve sosyal normların temelinde sağlıklı bir toplum, toplum fert ilişkileri ve sağlıklı bir hayat sözkonusudur. Toplumdaki uzlaşmayı sağlayan gelenek ve görenekler ortadan kalkarsa toplumun âhengi bozulur. Kargaşa yaşanır. Cezalandırma ve ödüllendirme, yasaklama ve özendirme gibi işlevlere sahip gelenekler fertler arasındaki uygunlaşımı doğurur. Bu özelliklere sahip geleneklere düğünlerde çok sık rastlanır. Kızın terlik, hüner ve iffetiyle görüncüye çıkması, kendisi ve ailesinin niteliklerine göre başlık parası, söz kesme, nişan, çegiz alma... kısaca düğün baştan sona gelenekler yumağıdır.

Evlenme törenlerinin bazı fonksiyonlarından bahsetmek gerekmektedir. Gaziantep'te miras ve benzeri meselelerden birisinin kirgin veya küs olan kardeşlerden birisinin çocuğu evlenme yaşına geldiği zaman barışmak zorundaydılar. Çünkü kız ve erkek tarafları, birbirlerinin maddi ve manevî durumlarını, komşularıyla geçimlerini, akrabaları ile ilişkilerini ve aile yapılarını gelenekler çerçevesinde araştırırlar. Kardeşlerin küs olmaları o aile ve çocukları için negatif bir puandır. Halk inanması "itten kuzu doğmaz, kardeşle geçinemeyen bizimle hiç geçinemez" şeklindedir. İşinde dürüst olmayan, sahtekar esnaf çocukları için "onun iliği haramla yoğrulmuş, bize yaramaz"; çalışmayan, sadece baba parası yiyen geveze delikanlılar için "hem arsız, hem karsız. Bu adam ev geçindiremez, kızımız perişan olur" diye yorum yapılırdı. Bunlar gençlerin iyi bir evlilik yapamayacağına sebep olduğu için her evlenmenin arkasında doğruya, güzele yönlendirme vardır.

Yirmibirinci yüzyılın eşiğinde uygar bir dünyada yaşıyoruz. Lakin son yıllar-

da orantılı olarak aile faciaları, boşanmalar artmaktadır. Aylarca, yıllarca arkadaş olup sevişerek yapılan evliliklerde daha çok yuvaların yıkıldığı göze çarpmaktadır. Kanaatimizce aile müessesinin bu derece yara almasında kadının parasal özerkliğe kavuşmasının yanında zamanımız evliliklerinin daha çok cinsi cazibeye dayanması, büyüklerin tecrübelerinin gözardı edilmesi ve geleneklerin terkedilmesinin büyük rolü vardır.

Teknolojinin, buna bağlı olarak haberleşmenin, ulaşımın ve ekonomik şartların süratle gelişip değiştiği günümüzde geleneklerin uzun yıllar özelliklerini ve yaptırım güçlerini muhafaza etmeleri mümkün değildir. Elbette canlı organizmalar gibi geleneklerde kendilerini yenilemek zorundadırlar. Ama vücudun bir organını birden bire kesip atamayacağımız gibi toplumun çoğunluğunun tasvibini gören gelenekleri kaldırıp bir tarafa atamayız. Ancak özünde ve teferruatında kendi seyri içerisinde bazı değişiklikler yapılabilir.

YARARLANILAN KAYNAK VE KİŞİLER

- 1- AKSOY Ömer Asım : Gaziantep Ağzı. Türk Dil Kurumu.1945
- 2- ARSUNAR Ferruh: Gaziantep Folkloru. Milli Eğitim Basımevi. İstanbul 1962
- 3- BAHRI Muallim Hasan : Anadolu Köy Düğünleri. İlk Baskı eski harflerle 1900. Güner Sernikli tarafından günümüz Türkçesine çevrilmiştir. Ankara 1979.
- 4 - ÖRNEK Prof. Dr. Sedat Veyis : Türk Halkbilimi. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, Ankara 1977
- 5- Gaziantep Halk Bilgisi Derlemeleri. (Gaziantep Adetleri) Cilt:1 Gaziyurt Matbaası. Gaziantep 1959.
- 6- ATALAR Ali : Gaziantep'te Yemek Davetleri. Yöre Dergisi. Yıl : 3 Sayı : 11 (Temmuz, Ağustos, Eylül) 1992. 5.23
- 7- ER Tulay : Kına Türkülerinde Halkımızın Evlilik Felsefesi. II. Milletlerarası

- Türk Folklor Kongresi Bildirileri IV. Cilt. (Gelenek, Görenek ve İnançlar) G.Ü. Basım - Yayın Yüksekokulu Basımevi. Ankara 1982.
- 8- DEMİRSOY Doç. Dr. Ayşegül : Kınanın Türk Tıbbi Folklorundaki Yeri Modern Tıp Bakımından Bazı sonuçları. III. Milletlerarası Türk Folklor Kongresi Bildirileri. IV.Cilt (Gelenek, Görenek ve İnançlar) Başbakanlık Basımevi. Ankara 1987.
- 9- ÖGEL Prof. Dr. Bahaddin : Türklerde Kalkın ve Başlık. II. Milletlerarası Türk Folklor Kongresi Bildirileri. IV. Cilt (Gelenek, Görenek ve İnançlar) G.Ü. Basın - Yayın Yüksekokulu Basımevi. Ankara 1982.
- 10- SAATÇI Suphi : Kerkük Folklorunda Düğün Geleneği. III. Milletlerarası Türk Folklor Kongresi Bildirileri. IV. Cilt (Gelenek, Görenek ve İnançlar) G.Ü. Basın - Yayın yüksekokulu Basımevi. Ankara 1982.
- 11- YAKICI Ali : Düğün Kelimesi ve Kültürümüzdeki Yeri Üzerine. Milli Folklor Dergisi Cilt II. Yıl : 3 Sayı : 11 Güz 1991. 5.33,

KAYNAK KİŞİLER

- 1- GÜZELBEY Cemil Cahit :
Doğum Tarihi :1325 - Gaziantep
Tahsil Durumu : Hukuk Fakültesi Mezunu.
Mesleği : Emekli Hakim. Avukat.
Adres : Fevzi Çakmak Bulvarı C.C. Güzelbey Apt. No : 4 Gaziantep.
Özelliği: Folklor Araştırmacısı, Yazar
- 2- KARAOĞLU Mehmet :
Doğum Tarihi : 1933 - Gaziantep
Tahsil Durumu : İlkokul Mezunu
Mesleği : Köşger ve Kundura tamircisi.
Adresi : Boyacı Mah. Dar Geç. Sk. No : 24 Gaziantep
Özelliği : İlahi, Gazel, Koşma okuyucusu. Tekke Cami Müezzini. Akyol'lu Ali Hoca ile düğünlere giderek kendisini yetiştirmiştir.
- 3- UZANIR Hacı Mustafa :
Doğum Tarihi : 1338 -Gaziantep
Tahsil Durumu : Gece Mektebi Mezunu.
Mesleği : Kilimci Ustası, Halıcı.
Adresi : Bahçelievler Mah. Prof. Dr. Johnson Sk. 25 Aralık Apt. No : 4

- Gaziantep
Özelliği : Halk adetlerini çok iyi bilir.
- 4 - TUZLU Hasan :
Doğum Tarihi : 1329 - Gaziantep
Tahsil Durumu : Okuma yazma bilmiyor.
Mesleği : Bakkal.
Adresi : Kılınçoğlu Mah. Piroğlu Sk. Sarıoğlu Çık. No : 4 Gaziantep
Özelliği: İlahi, Gazel, Koşma, Kaside okuyucusu. Okumayı üstadı kabul ettiği dokumacı ve Kabasakal Cami müezzini Hacı Nuri GÜRİSOY dan öğrenmiştir.
- 5 - YETKİN Hulisi
Doğum Tarihi : 1928 -Gaziantep
Tahsil Durumu : Hukuk Fakültesi mezunu.
Mesleği : Avukat
Adresi : Tüfekci Yusuf İş Hanı No : 18 Gaziantep
Özelliği : Araştırmacı. Gaziantep Kültür Dergisinde, Gaziantep töre ve gelenekleri hakkında pek çok yazıları yayınlanmıştır.

SÖZLÜK

- Appi:** Arapça sonra anlamına gelen abdi'den bozulmadır.
- Cicim:** Yün ile dokunan bir örtü çeşidi. İnce battaniyeye benzer.
- Katmer:** Gaziantep'te yapılan bir tatlıdır. Baklava yufkası gibi yufka açılır.İçine fistic, kaymak ve biraz da toz şeker eklenecek katlanır ve tereyağında kızartılır.
- Küntü:** Susam.
- Natır:** Hamamda kese yapan görevli.
- Sako:** Kışlık palto.
- Şeerd:** Arapça şakird = öğrenci kelimesinden gelmektedir.
- Yah basma:** Beş-altı erkeğin başbaşa vererek hep bir ağızdan "yah, yaah, yaaaaaaahhh, yaaahhh" diye avazlarının çıktığı kadar bağırmalardır.
- Zılgıt:** Gaziantep ve komşu illerde kadınların hep bir ağızdan sağ ellerini ağızlarının önüne tutarak "li li li lii liii" diye haykırmalarıdır. Mesela düğünlerde gelin atarabaya bindirilirken, damadın evine geldiğinde sık sık söylenir. Askerde ve çok genç yaşta ölenin cenazesi eve geldiğinde de kadınlar zılgıt çalıp acılarını belirtirler.